

Arrest

nr. 111 537 van 9 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 25 mei 1976 te Agbor, Delta-State. Een zeven à achtal jaren geleden eiste de islamitische familie van uw vaders kant dat uw vader de positie van Kigi zou overnemen, het hoofd van de familie die overleden was. Uw vader weigerde dit te doen, had zich tot het christendom bekeerd en had nu zijn eigen familie. Jarenlang bleef de discussie over de opvolging van Kigi door uw vader, als het hoofd van de familie, sluimeren. Uw vader bleef echter weigeren de positie van Kigi over te nemen. In december 2011 ging u met uw hele gezin op bezoek bij uw oudere broer Alexander, die in Kogi-state woonde. Jullie gingen er op bezoek voor de kerstperiode. Op 28 december 2011 vielen er echter leden van Boko Haram het huis binnen, en doodden uw vader, broer Alexander en zus Patricia. U wist zich tijdens deze aanval vanwege

Boko Haram te verstoppen onder het bed. De aanvallers zeiden dat ze wisten dat de hele familie er was, ze van Boko Haram zijn, en de reden van de aanval op het huis van uw broer, de weigering van uw vader was om de familielijn over te nemen. Na de aanval ging u naar de politie, die een onderzoek instelde. Na de begrafenis van uw vader ging u van bij de ene vriend, bij de andere vriend logeren en u besloot dat u Nigeria moest verlaten, daar u voor uw leven vreesde. U reisde naar Kano, in het noorden van Nigeria, waar u in maart 2012 Nigeria verliet. U zwierf door de woestijn, en kwam twee weken later aan in Marokko. U verbleef in Cassablanca, te Marokko, tot februari 2013, wanneer u per schip naar België reisde. U werd op 19 maart 2013 door de Belgische politie gearresteerd te Hasselt. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 19 maart 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste dient opgemerkt dat de door u afgelegde verklaringen wat betreft de opvolgingskwestie in de familie van uw vader, en de hieraan verbonden vervolgingsfeiten, geenszins geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde dat uw vader afkomstig is uit de ‘(E.)-familie’, en er slechts twee zonen waren in deze familie, met name een zekere Kigi, en uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde voorts dat (E.) twee zonen had, Kigi en uw vader, Kigi het hoofd werd van de familie, en uw vader het hoofd van de familie diende te worden na de dood van Kigi. Gevraagd of er, voor de aanval dd. 28 december 2011, nog steeds discussie was over het nakomelingschap, en de plek die uw vader moest innemen na de dood van Kigi, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat er bijeenkomsten waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U voegde eraan toe dat uw vader zijn broer moest opvolgen, en er veel discussie was. U gevraagd wie in uw vaders familie, eiste dat uw vader de positie van Kigi zou overnemen, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat er in hun familielijn maar twee zonen zijn, en dat de ene Kigi was, en de andere uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U opnieuw gevraagd wie in uw vaders familie eiste dat uw vader de positie van Kigi zou overnemen, ontweek u opnieuw de vraag, en stelt u vaagweg en weinig verhelderend dat het een familieprobleem betreft en u er niet bij betrokken wilt geraken. U voegde eraan toe dat het een zeer grote familie is, Kigi vele kinderen heeft – zonen en dochters – en dat uw vader zijn eigen familie had. U gevraagd waarom het niet aan een van de zonen van Kigi toekomt, om de positie van Kigi over te nemen, antwoordde u eerst aarzelend “want mijn vader”, en verklaarde u dan weinig verhelderend dat de zonen van Kigi moslim zijn. Opnieuw gevraagd waarom een van de zonen van Kigi de positie van Kigi niet kan overnemen, antwoordde u dat uw vader de volgende lijn is, en zijn zonen de positie niet kunnen overnemen omdat uw vader de broer is van Kigi. Gevraagd of de opvolgingslijn dan niet van vader op zoon gaat, antwoordde u dat dat inderdaad zo is, en het naar de oudste zoon gaat. Opnieuw gevraagd waarom het dan niet de beurt is aan een zoon van Kigi – om de positie van diens vader over te nemen – begon u uit te leggen hoe opvolging in zijn werk gaat, en maakt u een vergelijking met de opvolging van een koning door zijn oudste zoon. U herhaalde voorts dat de opvolging vader op zoon overgaat. U geconfronteerd met de vaststelling dat Kigi toch de broer was van uw vader, antwoordde u dat ze met twee waren, en – al uw voorgaande verklaringen wat betreft de familieband tussen uw vader en Kigi wijzigend – dat als je vader sterft, de vrouw van de overleden vader moet trouwen met de oudste zoon, Kigi huwde met de vrouw van zijn vader nadat zijn vader overleed, en Kigi daarna uw vader kreeg; Gevraagd of Kigi dan de vader van uw vader is, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u dat je het stiefzoon ofzo kan noemen. Het dient opgemerkt dat uiterst vreemd bevonden wordt dat u plots verklaarde dat Kigi eigenlijk de vader was van uw vader, in plaats van zijn broer – zoals u de familieband tussen uw vader en Kigi ervoor steeds had beschreven. Dat u plots verklaarde dat uw vader eigenlijk de zoon van Kigi is en het daarom was dat het uw vader was die de positie van Kigi diende in te nemen, nadat u terloops vermeld had dat Kigi vele zonen had en opvolging van vader op zoon overgaat, weet niet te overtuigen, en schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de opvolgingskwestie in de familie van uw vader.

Gevraagd wanneer Kigi stierf, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoeveel jaar geleden hij stierf, antwoordde u ‘jaren’. Gevraagd hoeveel jaren dan ongeveer, antwoordde u zeven à acht jaren. U voegde eraan toe dat het al jaren duurde, en jullie het beschouwden als een probleem dat bleef sluimeren en af en toe opflakkerde. Gevraagd waarom ze aanvielen, toen in 2011, gezien uw vader reeds lange tijd zijn eigen, christelijk, gezin had, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat ze misschien hadden verwacht dat hij weer moslim zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom ze dan plots uw vader doodden, gezien ze blijkbaar al jarenlang van hem verlangden dat hij Kigi zijn positie zou overnemen, antwoordde u dat u

het niet weet, ze hem misschien een lesje wilden leren, maar dat u enkel kan gissen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14).

Opnieuw gevraagd met **wie** uw vader ruziede over de opvolging, antwoordde u, **weinig verhelderend**, de familie waarvan hij afkomstig was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u personen kent, uit de moslimfamilie van uw vader, antwoordde u 'familie van vader, zijn zussen' (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of u concrete namen kunt geven, van een persoon met wie uw vader ruziede, antwoordde u **ontwijkend, en helemaal niet relevant**, dat u niemand verantwoordelijk kan houden, en het als een vakbond is waarbij je evenmin één iemand verantwoordelijk kan houden (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). **Opnieuw** gevraagd met welke familieleden uw vader ruziede, verklaarde u, **de vraag ontwijkend en niet ter zaken doende**, dat de protection officer die u hoorde zijn werk doet en weet wat hij moet doen, net zoals uw vader wist dat hij moest opvolgen. Gevraagd of u namen kunt geven van personen die eisten dat uw vader Kigi zou opvolgen, antwoordde u, **opnieuw de u gestelde vraag volkomen negerend**, dat het hun probleem is en u zichzelf er niet bij wilt betrekken. Nadat u nog tweemaal gevraagd werd naar namen van personen uit de familie van uw vader – met wie hij, zo verklaarde u, jarenlang ruziede, en door wie hij, net zoals uw broer en zus, uiteindelijk gedood werd, waarop u zich genoodzaakt zag uw land te verlaten – en u **de u gestelde vragen simpelweg bleef ontwijken**, en u dan ter bevestiging ten slotte gevraagd werd of u dan niet weet met wie uw vader ruziede, antwoordde u – **uw vastberadenheid niet te antwoorden op deze vraag volhoudend** – dat u niet één iemand verantwoordelijk kunt houden. Gevraagd of u contact opnam met de familie van uw vader, na diens dood, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u daar geen tijd voor had (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u de familie van uw vader niet contacteerde om te weten te komen wat ze te maken hadden met de dood van uw vader, broer, antwoordde u – weinig overtuigend – dat het uw recht niet is om iemand verantwoordelijk te houden, u niemand vals kan beschuldigen en u niet weet wie u verantwoordelijk moet houden (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Gevraagd waarom u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde omtrent de door u geopperde familiekwestie, gezien het de kern van uw asielrelaas uitmaakt**, antwoordde u, **de vraag volledig ontwijkend**, dat u op het politiekantoor was, u daarna naar Brussel werd gebracht, en u hier zo terecht kwam, en u dan de volgende dag naar het opvangcentrum te Gembloux werd gebracht. **Opnieuw gevraagd waarom u niets zei over de familieproblemen, wanneer u er gevraagd werd naar uw problemen te Nigeria**, antwoordde u, geenszins overtuigend, dat u zei dat uw vader, broer en zus werden gedood, u niet gevraagd werd naar het familieprobleem, en u het wel zou hebben uitgelegd indien ze u er naar zouden hebben gevraagd. Deze verklaringen overtuigen allerminst. Het dient vastgesteld dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), wanneer u er gevraagd werd naar uw problemen te Nigeria, verklaarde dat uw vader, broer en zus werden gedood, wanneer Boko Haram hen aanviel in het huis van uw broer te Kogi state, en dat Boko Haram een islamitische terreurbeweging is, tegen christenen in jullie regio (zie 'CGVS Vragenlijst' in administratief dossier). U verklaarde er eveneens dat u uw broer zijn eigendommen verkocht en naar Marokko vertrok.

Het dient vastgesteld dat bovenstaand verklaringen geenszins weten te overtuigen, en fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde familiekwestie die aan de basis zou liggen van de dood van uw vader, broer en zus, alsook van uw problemen te Nigeria. Dat u eerst steeds verklaarde dat Kigi de broer van uw vader is, en dan plots verklaarde dat uw vader de zoon van Kigi is, dat u geen enkele naam weet te noemen van personen in uw vaders familie, en personen die van uw vader eisten dat hij Kigi zou opvolgen – het onderwerp van de jarenlange discussie die voorafgegaan zou zijn aan de aanval op het huis van uw broer in Kogi State – en u geenszins een verklaring weet te bieden voor de vraag waarom uw vader plots gedood werd terwijl ze hem er eerst jarenlang van poogden te overtuigen aan het hoofd van hun familie te komen staan, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde problemen te Nigeria. Voorts is het uiterst opmerkelijk dat u op geen enkel moment sinds de aanval in december 2011 gepoogd zou hebben om iemand uit de familie van uw vader te contacteren, hoewel u hen ervan verdenkt verantwoordelijk te zijn voor de dood van uw vader, broer en zus. Uw verklaring, namelijk dat u niet weet wie in de familie verantwoordelijk is, vormt hiertoe geenszins een verschoning, daar dit juist een bijkomende reden is waarom verwacht zou kunnen worden dat u zou pogen in contact te komen met hen, om op die manier meer te weten te komen. Dat u, op de DVZ, gevraagd naar uw problemen, wel spreekt over Boko Haram, maar niet over de door u geopperde familiekwestie, doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde familiekwestie. Dat u daarover niet zou hebben verteld, omdat 'ze u er niet naar vroegen' weet hierbij allerminst te overtuigen, daar de door u geopperde familiekwestie net de kern van uw asielrelaas uitmaakt, en aan de oorzaak van al uw problemen te Nigeria lag, de problemen naar dewelke men u juist vroeg. Dat u voorts, wanneer u op de DVZ gevraagd werd wat u vreest bij

terugkeer naar uw land, enkel stelde dat u uw leven vreest omwille van uw geloof, en hierbij evenmin iets vermeldde omtrent de opvolgingskwestie in de familie van uw vader, sterkt enkel de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde opvolgingskwestie, die de oorzaak zou vormen van de aanval waarbij uw vader, broer en zus zouden zijn gedood, alsook de oorzaak zou vormen waarom u op heden eveneens wordt gezocht in Nigeria.

Het dient besloten dat aan de door u geopperde familiekwestie te Nigeria, geenszins geloof gehecht kan worden. Er kan derhalve evenmin geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, die daaruit zouden voortvloeien.

Voorts kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft de groep Boko Haram, en hun betrokkenheid bij de door u geopperde problemen, verder getuigen van een dermate desinteresse voor uw eigen – door u geopperde – problemen te Nigeria, dat de ze de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielaanvraag, enkel bevestigen.

*Gevraagd wat Boko Haram er eigenlijk mee te maken heeft, antwoordde u het niet te weten en verklaarde u dat ze christenen die afkomstig zijn uit moslimfamilies met alle middelen tegenhouden (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Opnieuw gevraagd hoe Boko Haram bij het door u geopperde familieprobleem betrokken geraakte, antwoordde u 'omdat het moslims zijn'** (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U opnieuw gevraagd waarom Boko Haram bij de zaak betrokken was, antwoordde u, **de vraag ontwijkend**, dat ze dat zeiden op de dag van de aanval (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of u dan denkt dat leden van de familie van uw vader Boko Haram erbij betrokken, antwoordde u, **bijzonder vaag en de vraag ontwijkend**, dat u vanuit religieus opzicht niemand verantwoordelijk kunt houden en dat god erover moet oordelen als ze dat deden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe Boko Haram er anders bij betrokken zou zijn, antwoordde u – **wederom de u gestelde vraag ontwijkend** – dat de politie mensen heeft ondervraagd, dat er bewijs nodig is, en u eigenlijk niet weet of familieleden het deden. Gevraagd wie in Nigeria u vreest, en door wie u vreest gedood te worden, antwoordde u dat, als ze drie mensen kunnen doden, uw leven ook in gevaar is (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). **Gevraagd of er iemand is die u viseert, antwoordde u het niet te weten**, en herhaalde u dat u de enige jongen bent die overgebleven is – waarmee u doelt op uw plek op de familielijf in de opvolgingsorde. Gevraagd of u klacht indiende bij de politie, antwoordde u dat u hen alles vertelde wat gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat de politie zei dat ze het onderzochten, het onderzoek nu al zolang duurt, en er niemand werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of het onderzoek op heden nog steeds loopt, antwoordde u **dat niet te kunnen zeggen**. Gevraagd of u enige documenten heeft vanwege de politie, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd waar die nu zijn, zegt u evenwel **dat u niet weet waar u ze achtergelaten heeft**. Gevraagd of Boko Haram nog elders in Nigeria aanslagen pleegde in december 2011, antwoordde u dat er vele aanslagen waren, maar **niet weet waar, noch wanneer** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wie de leider is van Boko Haram, antwoordde u het **niet te weten**. Gevraagd waarvoor Boko Haram staat, en waar zij naar streven, antwoordde u **vaagweg** dat het moslims zijn en ze de rechten van moslims verdedigen. Gevraagd wat ze dan willen bereiken met hun aanslagen, antwoordde u dat hun doel erin bestaat dood te gaan in het proces, gezien ze dan naar de hemel gaan. Opnieuw gevraagd of Boko Haram iets wilt bereiken, en of ze doelen hebben, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd wat de naam 'Boko Haram' betekent, antwoordde u **het evenmin te weten**. Gevraagd of u dan geen informatie zocht over Boko Haram, antwoordde u, nogmaals de vraag ontwijkend, dat u eens hoorde van iemand van Boko Haram die gearresteerd werd en daarna ontsnapte uit de gevangenis. Opnieuw gevraagd of u dan niet poogde om meer te weten te komen over de groep Boko Haram, gezien uw verklaringen dat ze uw zus, broer en vader doodden, alsook uw verklaringen hen te vrezen en omwille van uw vrees Nigeria te hebben verlaten, antwoordde u, weinig overtuigend, dat uw grootste zorg er niet in bestaat om ze te kennen. Gevraagd waarom u Nigeria verliet via Kano, antwoordde u dat dat de enige ontsnappingsroute was (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u niet vluchtte langs bijvoorbeeld Benin, dan wel via bijvoorbeeld Kameroen, gezien dat veel dichterbij uw woonplaats, antwoordde u, vaagweg en weinig verhelderend, dat dat een beslissing was, u het niet weet en het misschien god was die dat besliste. U geconfronteerd met de vaststelling dat Boko Haram net actief is in Kano, en in het noorden van Nigeria in het algemeen, en opnieuw gevraagd waarom u naar het noorden van Nigeria ging om Nigeria te ontvluchten, gezien u vreesde door Boko Haram gedood te worden, antwoordde u vaagweg en naast de kwestie, dat als iemand je zoekt, en ze je weten zijn, het gemakkelijk is om die persoon te vinden en u niet ter plekke bleef maar rondtrok. **Het dient vastgesteld dat de onwetendheid uwentwege betreffende de groep Boko Haram, alsook uw onvermogen te verklaren hoe en waarom Boko Haram met de door u geopperde familieproblemen te maken zou hebben, verder afbreuk doet aan de reeds fundamenteel en volledig aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielaanvraag. Dat u voorts geen enkele poging ondernam om zichzelf ietwat te informeren omtrent***

deze groep, geeft blijk van een dermate desinteresse voor de groep die u opperde te vrezen en door wie u Nigeria ontvluchtte, nadat ze uw vader, broer en zus gedood zou hebben, dat de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, enkel bevestigd wordt. Dat u voorts verklaarde naar Kano gereisd te zijn alvorens Nigeria te ontvluchten, doet enkel verder afbreuk aan de door u geopperde vrees voor de groep Boko Haram. Immers, uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat Kano een bolwerk van Boko Haram is, en er in januari 2012 – twee maanden voor uw vertrek uit Nigeria – zware aanvallen vanwege Boko Haram plaatsvonden te Kano. Dat u, uit vrees voor uw leven, op de vlucht voor Boko Haram, uitgerekend naar het noorden van Nigeria, naar Kano gaat, waar kort voor uw vlucht uit Nigeria nog zware aanvallen plaatsvonden, doet volledig afbreuk aan de door u geopperde vrees voor Boko Haram.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter bevestiging van uw identiteit en nationaliteit, noch ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), een schending van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag van 1951, een schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en een schending van de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker kon niet veel informatie geven over de familie van Kigi en over zijn vaders halfbroers omdat hij en zijn gezin niet veel contact hadden met die familieleden door hun verschillend geloof en doordat verzoekers vader had geweigerd om als hoofd van de familie op te treden. Verzoeker haalde tijdens zijn gehoor aan dat hij maar enkele keren naar het dorp van zijn familieleden was gegaan.

Verzoeker haalt tevens aan dat hij klacht neerlegde bij de politie omtrent de drie moorden, maar tot op heden is er niemand gearresteerd. Verzoeker vermoedt dat de politiediensten niets gaan ondernemen in zijn zaak aangezien Nigeria vele jaren als meest corrupte land ter wereld is gekend.

Verder geeft verzoeker algemene informatie in verband met Boko Haram en verwijst hij naar het Algemeen Ambtsbericht Nigeria van april 2011 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken. Verzoeker geeft tijdens het gehoor aan dat de aanvallen niet enkel in het noorden gebeuren maar ook in het oosten van het land. De macht van de regering bevindt zich ook vooral in het oosten van Nigeria. Dit komt doordat enkel nieuwsgeving over rijke mensen of mensen die een zekere invloed hebben in het land, wordt gepubliceerd in de kranten. Boko Haram heeft ondertussen vele slachtoffers gemaakt in Nigeria, voornamelijk christenen.

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de familiekwesitie omtrent de opvolging zou hebben vermeld. De vaststelling dat hij naliel hiervan melding te maken bij het invullen van de vragenlijst doet manifest afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker stelt dat hij met de familieleden van Kigi weinig contact had omwille van een verschil in geloof en omdat zijn vader had geweigerd op te treden als hoofd van de familie, dient opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat kan verwacht worden dat verzoeker zou pogen in contact te komen met deze familieleden om meer te weten te komen over hun rol in de door verzoeker aangehaalde problemen en die hem zijn land van herkomst deden ontvluchten.

De algemene en beperkte informatie die verzoeker bijbrengt aangaande Boko Haram, kan evenmin de motieven van de bestreden beslissing weerleggen, daar verzoeker zijn problemen met Boko Haram *in concreto* dient aannemelijk te maken. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft kennelijk geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake de familiale band tussen zijn vader en Kigi (ii) verzoeker geen enkele naam kan benoemen van personen in zijn vaders familie en van personen die eisten dat zijn vader Kigi zou opvolgen, alsook geen enkele verklaring weet te bieden voor de vraag waarom zijn vader plots gedood werd, (iii) verzoeker sinds de aanval in december 2011 nooit poogde iemand uit zijn vaders familie te contacteren hoewel hij hen verantwoordelijk acht voor de dood van zijn vader, broer en zus, (iv) verzoekers kennis over Boko Haram ondermaats is en hij niet kan verklaren hoe en waarom Boko Haram met de door hem geopperde familieproblemen zou te maken hebben en hij evenmin poogde zich hieromtrent te informeren, (v) verzoeker via Kano het land verliet terwijl de Boko Haram hier blijkens de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') juist heel sterk staat en (vi) verzoeker geen enkel document neerlegt. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct, en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS